

[Arthur Jacobsen.]

forstået, at et afskrivningsudvalg er i gang med at klarlægge disse forhold og vil komme med en analyse af disse problemer og dermed muliggøre en konkret stillingtagen til hele afskrivningsloven.

Jeg vil gerne til det sidste, der er kædet på ligningslovforslaget, forhøjelsen af lønmodtagerfradraget, gøre nogle bemærkninger. Man vil nu for indeværende år forøge det fra 400 kr. til 800 kr. Jeg tror, jeg kan sige på det radikale venstres vegne, at vi ikke finder det urimeligt. Det er en ajourføring, som i og for sig er helt naturlig, da det er så mange år siden, man har forandret dette fradrag. Men der er alligevel et par ting, man må tage med i betragtning.

For det første, at dette fradrag ikke er særlig demokratisk i sin virkning. Hvis vi ser på, hvad det betyder i skat, er det således, at de, der har indkomster under 22.000 kr., kun får en lettelse på 21 kr. for hver 100 kr., mens de, som har en indkomst på 30.000 kr., i den forbindelse vil få en lettelse på 76 kr. for hver 100 kr. Det er jo ikke særlig demokratisk, at de sidste 400 kr., der her bliver kædet på, giver dem, der ligger over 30.000 kr., et så stort øjeblikkeligt nedslag, medens de, der ligger på den lavere indkomstgrænse, får meget lidt ud af det. Der er noget, der kunne tale for, at man skulle overveje, om forhøjelsen eventuelt skulle vente til hele skattereformen.

Det næste er spørgsmålet om økonomisk dækning. Jeg har forstået af forhandlingerne her, at det er et forholdsvist formidabelt beløb på i hvert fald over 100 mill. kr., der er tale om, og jeg tror nok, at vi fra det radikale venstres side i allerhøjeste grad vil være interesseret i at høre, hvordan finansministeren vil anvise dækning for dette beløb.

Men vi er som sagt velvilligt indstillet over for lovforslagene i deres helhed, og vi er parat til velvillig behandling i udvalget.

Niels Westerby: De til første behandling værende lovforslag har medlemmerne af det høje ting først fået i går. Det skulle jo gerne være sådan, at man kunne fordybe sig lidt i stoffet, inden man udtaler sig ved en førstebehandling, hvor man skal komme

med sine principielle synspunkter. Jeg forstår godt, at regeringen har nogle vanskeligheder på dette punkt på grund af valget, men vi skal i hvert fald passe på, at det ikke går hen og bliver mode, at man så hurtigt efter fremsættelsen skal have en førstebehandling af så mange lovforslag, når man ikke har haft lejlighed til virkelig at fordybe sig i dem. Jeg har foretaget en gennemlæsning af lovforslagene. De fleste af dem er af teknisk art og ikke særlig vidtrækkende, og der er ikke noget, der direkte er sprunget mig i øjnene som umiddelbart helt forkert. Jeg skal derfor indskrænke mine bemærkninger til at gælde to punkter.

Hvad angår ejerlejligheder, er det vort principielle synspunkt, at ejerlejligheder så vidt muligt i skattemæssig henseende skal behandles som parcelhuse. Det har jo hele tiden været tanken, at de menesker, der fik ejerlejligheder, skulle have den samme chance som dem, der er i stand til at erhverve sig et parcelhus.

Det andet punkt, jeg gerne vil have lov til at komme med nogle bemærkninger om, er finansministerens bebudelse af, at han ved anden behandling vil stille et ændringsforslag til ligningslovforslaget gående ud på, at lønmodtagerfradraget forhøjes fra 400 kr. til 800 kr. Liberalt centrum har længe været tilhænger af en sådan ændring. Vi har allerede for et år siden kraftigt gjort gældende, at lønmodtagerfradraget burde forhøjes fra 400 kr. til 800 kr., fordi det simpelt hen var en nødvendig ajourføring foranlediget af den prisudvikling, der har fundet sted siden 1951. Vi har også gjort gældende, at hustrufradraget burde forhøjes fra 2.000 kr. til 4.000 kr., altså fordobles.

Nu vil der for begge disse forslags vedkommende være et dækningsproblem. Lønmodtagerfradragets forhøjelse fra 400 kr. til 800 kr. vil sikkert betyde, at staten mister indtægter på omkring 125 mill. kr., og hustrufradragets forhøjelse vil også medføre et ganske betydeligt proventutab for staten. Når vi går ind for lønmodtagerfradragets forhøjelse, er det under den klare forudsætning, at vi er parat til at være med til at skaffe dækning for det beløb, som det koster, men det er sandelig også under den klare forudsætning, at regeringen